

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

การศึกษาความพร้อมของภาคธุรกิจการให้บริการโลจิสติกส์ของไทยต่อการจัดทำเขตการค้าเสรี กรณีศึกษากลุ่มการขนส่งในมุมมองของหน่วยงานที่กำกับดูแล สามารถสรุปผลการศึกษาให้ครอบคลุมถึงการประเมินขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ไทย ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ไทยและความสามารถในการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ เมื่อมีการเปิดเสริมบริการโลจิสติกส์

การศึกษาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ไทย สามารถสรุปได้ว่า ผู้ให้บริการโลจิสติกส์กลุ่มการขนส่งของไทยยังมีขีดความสามารถในการแข่งขันของการให้บริการโลจิสติกส์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ให้บริการจากต่างประเทศในมุมมองของหน่วยงานที่กำกับดูแลก่อนที่จะจัดทำเขตการค้าเสริมบริการโลจิสติกส์

โดยที่ขีดความสามารถในการแข่งขันอยู่ในระดับที่ต่ำจะประกอบไปด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ ความพร้อมด้านการเชื่อมโยงเครือข่าย (Networking) และด้านพัฒนาศูนย์กลางทางธุรกิจทั่วโลก ความพร้อมในด้านการให้บริการเบ็ดเตล็ดกระบวนการ ความพร้อมด้านเงินทุน ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านเทคโนโลยีการบริหารจัดการ เนื่องจากความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจในระดับโลก และปัจจัยสุดท้ายคือ ความสามารถในการเข้าสู่ตลาด ซึ่งผู้ประกอบไทยยังไม่มีความพร้อมเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ให้บริการโลจิสติกส์จากต่างประเทศ

แนวทางในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ไทยให้สูงยิ่งขึ้นนั้น ทางภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งระบบ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Logistics Infrastructure) โดยการเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการให้ได้มาตรฐานสากลเพื่อรับต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การพัฒนาระบบเครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูลและเส้นทางที่ใช้ในการขนส่ง คือ การส่งเสริมให้มีการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ การพัฒนาระบบคมนาคม จุดเชื่อมต่อเส้นทางขนส่งตามเส้นทางต่าง ๆ ทั่วประเทศ การพัฒนาระบบ E-Logistics และระบบ Single Window Entry นำมาใช้ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากขึ้น เพื่อเป็นศูนย์กลางของระบบในการให้บริการทั้งนำเข้าและส่งออกสินค้าระหว่างหน่วยงาน ด้วยกัน การส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจและการ

พัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ การสนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรด้านโลจิสติกส์ในระดับต่างๆ ให้มีมาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการในกลุ่มธุรกิจ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนด้านโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานและทันสมัยต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน การจัดอบรมระยะสั้นสำหรับผู้บริหาร ผู้จัดการ และผู้ปฏิบัติงานภายในองค์กรให้อยู่ในเกณฑ์ความรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์และใช้อุปทานที่ถูกต้อง การส่งเสริมในความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจและสถานศึกษา หน่วยงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ส่วนขีดความสามารถในการแข่งขันของที่อยู่ในระดับเกณฑ์มาตรฐานนี้ ได้แก่ปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ ด้านคุณภาพของบุคลากรภายในองค์กร ด้านการมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินธุรกิจ ด้านการบริหารต้นทุนในการดำเนินการ ด้านความรู้ความเข้าใจและองค์ความรู้เกี่ยวกับโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน และด้านการยกระดับคุณภาพในการให้บริการที่ดีเยี่ยม

นอกจากนี้ยังได้สรุปถึง ปัจจัยที่มีผลการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ไทย เมื่อ มีการเปิดเสิร์ฟบริการ ซึ่งในแต่ละปัจจัยจะมีผลต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการอยู่ในระดับที่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับสภาวะการแข่งขันทางธุรกิจในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งได้แก่ปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ ด้านอุตสาหกรรมการให้บริการโลจิสติกส์จะมีการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น ด้านผู้นำเข้า-ส่งออก มีทางเลือกในการเลือกใช้บริการจากผู้ให้บริการโลจิสติกส์มากยิ่งขึ้น ด้านอุตสาหกรรมโลจิสติกส์มีการตัดราคาคมากยิ่งขึ้น และด้านผู้ให้บริการโลจิสติกส์จะมีการแข่งขันในการเพิ่มคุณภาพในการให้บริการดียิ่งขึ้น

ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ไทย เมื่อมีการเปิดเสิร์ฟบริการโลจิสติกส์นั้นสามารถสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการไทยยังมีความสามารถในการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศยังน้อยอยู่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ให้บริการโลจิสติกส์ของไทยขยายโอกาสเข้าไปลงทุนในต่างประเทศได้ยังไม่มากนัก รวมทั้งผู้ส่งออกของไทยยังขาดโอกาสในการเข้าไปลงทุนในตลาดต่างประเทศอยู่ในระดับที่ต่ำอยู่

แนวทางในการเพิ่มความสามารถในการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ไทยนี้ ภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาธุรกิจด้านโลจิสติกส์ โดยการพัฒนาศักยภาพผู้ให้บริการโลจิสติกส์ให้สามารถขยายขอบเขตการให้บริการในธุรกิจใหม่ๆ ค่าเพิ่มสูงขึ้น (High Value-Added) รวมทั้งการส่งเสริมให้มีเครือข่ายทางธุรกิจระหว่างกลุ่มผู้ให้บริการโลจิสติกส์ (LSPs) เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากร่วมกันเป็นการลดต้นทุนในการดำเนินงาน (Cost Sharing) และแลกเปลี่ยนประสบการณ์และถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างกัน (Knowledge Transfer) ตลอดจนการส่งเสริมการลงทุนเพื่อเป็นสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ของไทย

กล่าวโดยสรุป คือ ไม่ว่าในเรื่องของมีดความสามารถในการแบ่งขั้นของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ไทย ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจการให้บริการโลจิสติกส์ของไทยและปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ เมื่อมีการเปิดเสริมบริการโลจิสติกส์นั้น ควรพิจารณาปัจจัยที่มีมีดความสามารถยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานเมื่อเปรียบเทียบจากผู้ให้บริการโลจิสติกส์จากต่างประเทศ เพื่อนำไปพิจารณาสู่การพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพในการแบ่งขั้น และการให้บริการโลจิสติกส์ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อสรุปจากการศึกษาเชี้ยวเห็นว่า ผู้ให้บริการโลจิสติกส์ของไทยจะมีมีดความสามารถในการแบ่งขั้นการให้บริการเมื่อมีการเปิดเสริมนั้น ควรพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อมีดความสามารถในการแบ่งขั้นการให้บริการ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยกลุ่มด้านทางเทคนิค ปัจจัยกลุ่มด้านการจัดการ และปัจจัยกลุ่มด้านเครือข่ายการให้บริการ

หากผู้ประกอบการต้องการเพิ่มมีดความสามารถในการแบ่งขันให้สูงขึ้น ก็ควรจะให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ผู้ให้บริการโลจิสติกส์ยังมีมีดความสามารถให้บริการอยู่ในระดับที่ต่ำได้แก่ ความพร้อมด้านเครือข่าย (Networking) ความพร้อมด้านการให้บริการเบ็ดเสร็จครบวงจร ความพร้อมด้านเงินทุน ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านเทคนิคการบริหารจัดการ การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจ และความสามารถในการเข้าสู่ตลาดเป้าหมาย โดยทำการปรับปรุงหรือเพิ่มประสิทธิภาพปัจจัยการให้บริการต่าง ๆ ให้สูงขึ้น

ส่วนการเพิ่มความสามารถในการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ไทยนั้น ก็ควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการขยายโอกาสเข้าไปลุกทุนในตลาดต่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปเพื่อให้ผลการศึกษามีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นนั้น ควรจะเลือกกลุ่มการขนส่งทำการวิจัยโดยเฉพาะซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น รวมทั้งจะเป็นองค์ความรู้สำหรับผู้ที่สนใจและผู้ที่จะทำการวิจัยในครั้งต่อไป